

врѣме“. На свършване г. Gambetta ни даде и официална аудиенция, вчера по часа 1. Ние при всичко, че мислѣхме порано да трѣгнемъ за насамъ, като не можахме другояче, остахме и вчера се прѣдставихме и официално и му поднесохме прѣписъ на нотата ни, като му изложихме и устно горѣ-долу каквото съдържаше документътъ. Виждането ни трая малко, защото г. Gambetta скоро имаше да посрѣщне друго, за това и тоя пжтъ не ни говори много. Изслуша ни само съ голѣмо внимание и приятели, които го познаватъ и които казватъ, че има една чудесна паметъ, ни увѣряватъ, че нищо отъ това, което му казваме не ще бжде изгубено. Г. Gambetta само това ни забѣлѣжи, че види сега да се е рѣшило вече нѣщо, защото Алеко-паша се е одобрилъ, и портата нѣма да прати гарнизони, додѣто стои тамъ комисията. Ние му отговорихме, че именно отъ приврѣмното ние се боимъ, защото има по насъ хора, които не смѣятъ да си направятъ кжщитѣ и да си обработватъ нивята, като не знаятъ слѣдъ шесть мѣсеца, какво ще бжде. Г. Прѣдседателътъ на камарата ни отговори, че за сега трѣбва да се благодаримъ и съ приврѣмното, защото додѣ да видимъ окончателното, ние можемъ да побѣлѣемъ, както и той побѣлѣлъ. Ние му забѣлѣжихме че е побѣлѣлъ, но свърши нѣщо поне, като избави Франция отъ анархията. Додѣто му излагахме положението си, той единъ два пжти забѣлѣжи, че именно затова той билъ противенъ, да не ходи Франция на конгреса. Най-послѣ се изрази, че не може да се очаква повече, когато вършатъ работи на половина. Отъ тия думи ни се видѣ това, което и отвѣнъ потвърдиха други, че г. Gambetta не обича Вадингтона. Повече обаче нищо не притури и ние като видѣхме, че други чака, станавме, благодарихме му и си излѣзохме. Освѣнъ на г. Gambetta ние вчера счетохме за нужно да вржчимъ едно копие отъ нашия мемоаръ и на руския посланикъ въ Парижъ, князь Орловъ, който пожела да ни види и получи подобно копие. Князь Орловъ нищо не ни каза, пита ни само, какво ни каза г. Вадингтонъ, който бѣше му говорилъ за насъ както и г. Gambetta и ни заржча на връщане отъ Лондонъ да идемъ пакъ да го видимъ. Графъ Капнистъ, неговиятъ съвѣтникъ, ни разправя по-надлъжко за днешното положение на работитѣ като съвѣтва да се благодаримъ и съ това, което сега се види да се е рѣшило за насъ — сир. назначението на Алеко-паша,